

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Turek

Protokolant Beata Filipów

po rozpoznaniu w dniach 05.08., 21.09., 26.10.2016r., 27.01., 30.06., 22.09. i 01.12.2017r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

R. S. - s. J. i D. z domu C., ur. (...) D., zam. (...)-(...) D. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 3 czerwca 2015 roku w miejscowości B., gm. L., pow. (...), woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. C. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzoną w błąd okazując jej jako autentyczne umowy kupna-sprzedaży dwóch koni z podrobionymi podpisami w polu sprzedający - S. C., które to umowy rzekomo zawarł przed śmiercią męża pokrzywdzonej, a następnie na podstawie tych umów zabrał konia o nazwie K. i klacz o nazwie T. o łącznej wartości 12.900 zł działając na szkodę M. C.

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

II. w dniu 5 maja 2015 roku w miejscowości B., gm. L., pow. (...), woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić M. C. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że usiłował wprowadzić pokrzywdzoną w błąd okazując jako autentyczne umowy kupna-sprzedaży z podrobionymi podpisami w polu sprzedający - S. C., które to umowy rzekomo zawarł przed śmiercią męża pokrzywdzonej, a następnie na podstawie tych umów usiłował zabrać przyczepę kempingową marki C. (...) o wartości około 18.000 złotych oraz samochód M. (...) nr rej. (...) o wartości około 3000 złotych jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej

tj. o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego R. S. za winnego tego, że: w dniu 3 czerwca 2015 roku w miejscowości B., gm. L., pow. (...), woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. C. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzoną w błąd okazując jej jako autentyczne umowy kupna-sprzedaży dwóch koni z podrobionymi podpisami w polu sprzedający - S. C. oraz podrobionym podpisem świadka umowy S. S. (1), które to umowy rzekomo zawarł przed śmiercią męża pokrzywdzonej, a następnie na podstawie tych umów zabrał konia o nazwie K. i klacz o nazwie T. o łącznej wartości 12.900 zł działając na szkodę M. C. tj. winnym popełnienia czynu z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk

s k a z u j e

go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. **u z n a j e** oskarżonego R. S. za winnego tego, że: w dniu 5 maja 2015 roku w miejscowości B., gm. L., pow. (...), woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić M. C. do niekorzystnego rozporządzenia

własnym mieniem w ten sposób, że usiłował wprowadzić pokrzywdzoną w błąd okazując jako autentyczne umowy kupna-sprzedaży z podrobionymi podpisami w polu sprzedający - S. C. oraz podrobionym podpisem świadka umowy S. S. (1), które to umowy rzekomo zawarł przed śmiercią męża pokrzywdzonej, a następnie na podstawie tych umów usiłował zabrać przyczepę kempingową marki C. (...) o wartości około 10.000 złotych oraz samochód M. (...) nr rej. (...) o wartości około 3000 złotych jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej tj. winnym popełnienia czynu z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 14 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk

s k a z u j e

go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu R. S. **karę łączną** 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu R. S. kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona** na okres 3 (trzech) lat próby,

V. na podstawie art. 72 §2 kk **zobowiązuje** oskarżonego R. S. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. C. kwoty 10.000,00 (dziesięciu) tysięcy złotych.

VI. na podstawie art. 72 §1 pkt 8 kk **zobowiązuje** oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego.

VII. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, a nadto w kwocie 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VI K 70/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 1 grudnia 2017r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. S. przyjaźnił się ze S. C. zamieszkującym

w B. i wspólnie z żoną przebywali w różnych okresach roku na jego posesji zamieszkując m.in. w domku holenderskim.

3 stycznia 2015r. S. C. zmarł nagle i pozostawił żonę oraz dwóch synów mających problem z alkoholem. Oskarżony pojawił się na pogrzebie, a następnie z żoną zaofiarowali pomoc w uporządkowaniu dokumentacji oraz kontaktach z bankami, gdzie rodzina posiadała zadłużenie. Oskarżony rozmawiał również z bratem oskarżonego w kwestii ewentualnej współpracy i zorganizowania określonych projektów w B.. W. C. (1) wycofał się z tej współpracy, gdy oskarżony powiedział, że będzie kierował tymi przedsięwzięciami z K..

W kwietniu 2015r. żona oskarżonego pod pretekstem zakupu lekarstw dla koni zabrała ich paszporty od M. C. i nie zwróciła ich.

Za kilka miesięcy po śmierci S. C. oskarżony powiedział M. C., że jej nieżyjący mąż pożyczył od niego 35 tysięcy i podpisał umowy, na podstawie których dał w zastaw konie, tzw. domek holenderski, oraz samochód m..

W dniu 5 maja 2015r. oskarżony R. S. okazując M. C. sfalszowane umowy sprzedaży datowane na dzień 19 grudnia 2014r. chciał zabrać przyczepę kempingową marki C. (...) o wartości około 10 000 zł oraz samochód marki M. (...) znajdujące się na posesji pokrzywdzonej, ale nie zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na to, że sprzeciwiła się M. C. wzywając między innymi policję.

Następnie w dniu 3 czerwca 2015r. oskarżony R. S. posługując się również sfalszowanymi umowami kupna sprzedaży koni zabrał pokrzywdzonej 2 konie T. i K. o łącznej wartości około 12 900 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie : zeznań świadków M. C. (k.246-247,26,27,31-32,132), G. C. (k.44-45,133, 304-305), W. C. (2) (k.269-270), W. C. (1) (k.55-58,63-64,296-297)., D. N. (k.66,271-272), J. N. (k.272), L. S. (k.246), F. P. (k.249), J. K. (k.139-140,250-251), P. K. (k.248) opinii biegłej A. J. (k.101-124,311-322) i biegłego J. G. (k.346-352,379-383,403), umów kupna sprzedaży (k.8-12).

Sąd dał wiarę powyższym dowodom albowiem są one spójne, logiczne i tworzą pozbawiony luk stan faktyczny sprawy, co będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Przede wszystkim istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy mają opinie biegłych z zakresu badania pisma ręcznego, a to A. J. oraz J. G.. Po pierwsze z tych opinii wynika ewidentnie, że podpisy (...) na kwestionowanych umowach nie są jego autentycznymi, a są wytworami naśladowczymi. Z tego względu nie można ustalić kto ich nakreślił. Opinie biegłych w tym zakresie są pełne, jasne i zgodne oraz spełniają wszelkie wymogi przewidziane przepisami prawa dla opinii biegłych, zaś Sąd w pełni podziela ich wywody.

Ponadto biegły J. G. dodatkowo wydawał opinię co do autentyczności podpisu świadka S. S. (1) widniejącego na wspomnianych umowach. Biegły stwierdził, że podpisy te nie są autentycznymi podpisami świadka. Jego opinia w tym zakresie jest również pełna, spójna, jasna, a Sąd w pełni podziela jej wywody.

Oskarżony R. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, że znał S. C. od kilku lat, przyjaźnił się z nim, mieli wspólne plany biznesowe. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że będąc pracownikiem banku pomagał S. C. załatwić kredyt. Poza tym oskarżony wyjaśnił, że w grudniu 2014r. S. C. potrzebował pieniędzy i on pożyczył mu kwotę 35 tysięcy, którą posiadał z uwagi na zaciągniętą pożyczkę w banku. S. C. chcąc zabezpieczyć w jakiś sposób spłatę zobowiązań podpisał w dniu 19 grudnia 2014r. umowy sprzedaży dwóch koni, przyczepy kempingowej oraz samochodu marki M. (...), a jako świadka poprosił o podpis na umowach przebywającego wówczas na podwórku S. S. (1). Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, że zmarły nie mówił o umowach żonie ani synom z uwagi na ich problemy z alkoholem i brak zaufania do nich.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego albowiem pozostają one w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym. I tak przede wszystkim biegli z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów zgodnie stwierdzają, że podpisy na kwestionowanych umowach nie są autentycznymi podpisami S. C., a mają charakter naśladowczy i z tego względu nie można wydać opinii kto był ich autorem. Dodatkowo biegły J. G. w swojej opinii stwierdził, że autentycznymi nie są również podpisy świadka S. S. (1) na kwestionowanych umowach. Tak, jak zaznaczono już w niniejszym uzasadnieniu Sąd w pełni podziela wywody tychże opinii.

Wprawdzie, tak jak zaznaczyli biegli nie da się stwierdzić kto składał podpisy za S. C., niemniej jednak biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego to oskarżony miał interes, aby taki podpis złożyć. Jeżeli nawet oskarżony kwestionowanych podpisów nie nakreślił to doskonale wiedział, że umowy, którymi dysponuje są sfalszowane.

Kolejną okolicznością powodującą, że wyjaśnienia oskarżonego nie mogą się ostać w świetle zgromadzonego materiału jest fakt, że nikt z rodziny zmarłego, a więc żona, synowie, a także znajomi, nie potwierdzają, aby w grudniu 2014r. zmarły S. C. dysponował jakąś większą gotówką. Z pewnością w przypadku S. C., dla którego to była znaczna kwota pieniędzy, byłoby to widoczne. Jeżeli nawet nie wiedzieliby o tym żona i dzieci, to z pewnością wiedzieliby brat W.. Poza tym kolejną istotną okolicznością w ocenie Sądu jest fakt, że po śmierci kiedy m.in. brat zmarłego W. C. (1) rozmawiał z oskarżonym w kwestii długów pozostałych po zmarłym, oskarżony nic nie wspominał o tym, że pożyczył kwotę 35 tysięcy złotych, jak też nie mówił nic o podpisanych umowach.

Kwestia umów pojawiła się dopiero co najmniej trzy miesiące po śmierci S. C., kiedy to najprawdopodobniej okazało się, że brat zmarłego nie będzie finansował ewentualnych inwestycji w B. i wycofał się z e współpracy z oskarżonym, a to

z uwagi na fakt, że oskarżony chciał kierować ewentualnymi inwestycjami z K..

W ocenie Sądu wówczas to oskarżony zaczął realizować swój zamiar oszustwa na szkodę M. C. i wyłudzenia od niej koni, samochodu oraz przyczepy kempingowej.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego są niewiarygodne i w jego zamierzeniu mają prowadzić do uniknięcia odpowiedzialności karnej, a jako takim należało odmówić w całości.

Sąd nie dał wiary także zeznaniom świadka S. S. (2) (poprzednio T.), albowiem również pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym, który to Sąd uznał za wiarygodny. Przede wszystkim świadek miała potwierdzić linię obrony oskarżonego twierdząc, że ten pożyczył pieniądze zmarłemu S. C. oraz podpisano wówczas umowy sprzedaży koni, samochodu i przyczepy kempingowej. Zeznania tego świadka nie mogą się ostać z tych samych względów co wyjaśnienia oskarżonego. Zeznaniami tego świadka Sąd odmówił wiary jako pokrętnym oraz sprzecznym ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd nie dał wiary również zeznaniom świadka S. S. (1), a to z uwagi przede wszystkim na opinię biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, który kategorycznie stwierdził, że podpisy świadka na kwestionowanych umowach nie są autentyczne. Pomimo takiej opinii świadek nadal utrzymuje, że te podpisy składał. Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy oraz rozważania poczynione do tej pory stwierdzić należy, że zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym i jako takim należało odmówić wiary.

Sąd dał wiarę generalnie zeznaniom świadków M. C., W. C. (2) i G. C., a więc najbliższej rodziny S. C., jeżeli chodzi o fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Oczywiście zaznaczyć należy, że do ich zeznań należy podchodzić krytycznie, a to z uwagi na przede wszystkim problem alkoholowy. Niemniej jednak ich zeznania co do okoliczności mających znaczenie w niniejszej sprawie należy uznać za wiarygodne.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka M. C. to Sąd miał do dyspozycji przede wszystkim zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym albowiem na etapie postępowania sądowego świadek zmarł przed składaniem zeznań w obecności biegłej psycholog. W tym miejscu zaznaczyć należy, że świadek słuchana w postępowaniu przygotowawczym zeznawała m.in. na okoliczność zachowań oskarżonego po śmierci S. C., a w szczególności odebrania koni, samochodu i przyczepy kempingowej. Zeznania świadka w tym zakresie są spójne, logiczne oraz korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. C. (1), który zeznaje przede wszystkim na okoliczność sytuacji po śmierci brata, rozmów z oskarżonym oraz bratową. Jego zeznania są spójne, logiczne oraz korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W ocenie Sądu zeznania tego świadka mają istotne znaczenie jeżeli chodzi o odpowiedzialność oskarżonego, co było już przedmiotem rozważań w niniejszym uzasadnieniu.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka J. K. i L. S., którzy zeznają na okoliczność sytuacji osobistej i materialnej S. C. oraz sytuacji rodziny po jego śmierci. Ich zeznania są spójne, logiczne, konsekwentne i jako takim należało dać wiarę w całości.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadków F. P., J. N. i D. N., którzy zeznają na okoliczność wywiezienia koni w czerwcu 2015r. na polecenie oskarżonego R. S.. Świadkowie ci zeznają właściwie tylko na okoliczność faktów jaki był przebieg wydarzeń oraz relacji poszczególnych osób. Ich zeznania są spójne, logiczne i jako takim należało dać wiarę w całości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. K., który zeznaje na okoliczność pobytu u S. C. oraz pomocy w okresie przed Świętami Bożego Narodzenia w 2014r. Jego zeznaniom jako spójnym, logicznym Sąd dał wiarę w całości.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżony R. S. przedstawiając w dniu 5 maja 2015r. M. C. sfalszowane umowy sprzedaży przyczepy kempingowej oraz samochodu marki M. (...), które miał zawrzeć ze zmarłym S. C. miał zamiar doprowadzić ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Pokrzywdzona M. C. nie wydała jednych w/w przedmiotów z uwagi na wątpliwości co do treści umów, a zwłaszcza podpisów pod nimi, które miał złożyć jej zmarły mąż. Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. Jeżeli chodzi

o wartość rzeczy to ustalona została na podstawie aukcji na portalach internetowych. Jeżeli chodzi o wartość przyczepy to Sąd posiłkował się wartością przyjętą w sfalszowanej umowie sprzedaży. W tym miejscu dodatkowo zaznaczyć należy, że w tym przypadku oskarżony nie osiągnął zamierzonego skutku, a więc nie orzeka się obowiązku naprawienia szkody. Dlatego też Sąd co do wartości poprzestał na ustaleniach, o których wspomniano wyżej.

Następnie oskarżony R. S. przedstawiając w dniu 3 czerwca 2015r. M. C. sfalszowane umowy sprzedaży dwóch koni o nazwie K. i T., które miał zawrzeć ze zmarłym S. C., doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, zabierając konia i klacz, a swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk.

Jeżeli chodzi o wartość koni to przyjęto wartość ustaloną na podstawie rozmowy z przedstawicielem (...) związku (...), a to kwotę 5400 za konia K. (wartość rzeźna) oraz kwotę 7500 za klacz T. (koń hodowlany).

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał oskarżonego R. S. za winnego tego, że: I. w dniu 3 czerwca 2015 roku w miejscowości B., gm. L., pow. (...), woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. C. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzoną w błąd okazując jej jako autentyczne umowy kupna-sprzedaży dwóch koni z podrobionymi podpisami w polu sprzedający - S. C. oraz podrobionym podpisem świadka umowy S. S. (1), które to umowy rzekomo zawarł przed śmiercią męża pokrzywdzonej, a następnie na podstawie tych umów zabrał konia o nazwie K. i klacz o nazwie T. o łącznej wartości 12.900 zł działając na szkodę M. C. tj. winnym popełnienia czynu z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk oraz II. za winnego tego, że: w dniu 5 maja 2015 roku w miejscowości B., gm. L., pow. (...), woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić M. C. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że usiłował wprowadzić pokrzywdzoną w błąd okazując jako autentyczne umowy kupna-sprzedaży z podrobionymi podpisami w polu sprzedający - S. C. oraz podrobionym podpisem świadka umowy S. S. (1), które to umowy rzekomo zawarł przed śmiercią męża pokrzywdzonej, a następnie na podstawie tych umów usiłował zabrać przyczepę kempingową marki C. (...) o wartości około 10.000 złotych oraz samochód M. (...) nr rej. (...) o wartości około 3000 złotych jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej tj. winnym popełnienia czynu z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 14 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z pkt I Sąd skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z pkt II Sąd skazał go na karę 10 miesięcy (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk w miejsce wyżej orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu R. S. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu R. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby,

Na podstawie art. 72 §2 kk zobowiązano oskarżonego R. S. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. C. kwoty 10.000,00 (dziesięciu) tysięcy złotych.

Na podstawie art. 72 §1 pkt 8 kk zobowiązano oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego.

Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności uznając, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Oskarżony do tej pory nie był karany, pracuje, ma rodzinę i w jego przypadku możemy mówić o pozytywnej prognozie kryminologicznej.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami warunkowo można zawiesić karę pozbawienia wolności nie przekraczającą 1 roku, stąd Sąd orzekł karę łączną w takim wymiarze uznając, że jest ona wystarczająca dla osiągnięcia swych celów.

Sąd wymierzył kary jednostkowe i karę łączną pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie stosownie do treści przepisu art. 53§1 kk:

- według swojego uznania,
- bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy,
- uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu,
- biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kar jednostkowych i kary łącznej Sąd wziął pod uwagę fakt popełnienia przestępstw z niskich pobudek z wykorzystaniem trudną sytuacji materialnej i osobistej pokrzywdzonej, przede wszystkim fakt jej uzależnienia od alkoholu.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary fakt, że oskarżony jest osobą nie karaną (vide: k. 146).

Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. Nr 49 poz.223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w całości, a nadto opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt) złotych . Wydając takie rozstrzygnięcie Sąd wziął pod uwagę fakt, że koszty nie są duże, a oskarżony jest w stanie je uiścić jeżeli nawet nie jednorazowo to po rozłożeniu ich na raty.